

Jeg skal i øvrigt indskrænke mig til at omtale de Ændringsforslag, om hvilke der ikke har været Enighed i Udvalget, og jeg vil da først nævne Lovforslagets § 36. Der foreslaas her en ny Affattelse, men der er ikke Enighed om, hvorledes den nye Affattelse skal være, idet et Flertal under Nr. 21 stiller eet Ændringsforslag og et Mindretal under Nr. 22 et andet Ændringsforslag. Jeg skal paa Flertallets Vegne anbefale det Ændringsforslag, som er stillet under Nr. 21, og som kort og godt gaar ud paa, at det forbydes Præsterne at modtage Betaling for Udførelse af kirkelige Handlinger indenfor Pastoratet eller vedkommende Købstad eller eventuelt indenfor Landkommunens Grænser, naar Afløsning af Højtidsoffer samt Offer og Accidenser har fundet Sted. Det er vor Opfattelse, at dette er den bedste og rimeligste Løsning, idet Forudsætningen for Afløsningen og Fastsættelsen af Aflønningsvederlaget dog vil være, at derved ophører ogsaa Ydelsen af særlige Vederlag, naar kirkelige Handlinger skal udføres, og det skulde dog forhindres, at det formede sig paa den Maade, at først afløser man og faar Aflønningsbeløbet indregnet i Lønnen, og derefter lukker man atter Døren op for Erlæggelse af nye Accidenser. Dette hindrer man bedst ved at give Lovforslagets § 36 den Form, som Flertallet foreslaar, og jeg vil meget anbefale Vedtagelsen af det af Flertallet stillede, hertil sigtende Ændringsforslag.

Med Hensyn til Udnævnelsen af Folkekirkens Tjenestemænd har der ogsaa været Uenighed indenfor Udvalget, en Uenighed, som ikke er udjævnet. Et Flertal har ment, at der ikke var nogen særlig Grund til at stille Folkekirkens Tjenestemænd anderledes overfor den kongelige Udnævnelse, end Statens Tjenestemænd og Folkeskolens Lærere er stillede, og derfor stiller vi et Ændringsforslag, som tilsigter at gøre de samme Synspunkter gældende angaaende Ret til kongelig Udnævnelse og Ret til ministeriel Ansættelse, som i øvrigt er anvendt i de Tjenestemandsløve, der har været til Forhandling i denne Rigsdagssamling. Ogsaa dette Ændringsforslag, Nr. 29, vil jeg paa Flertallets Vegne anbefale.

Maa jeg dernæst benytte Lejligheden til paa et Mindretals Vegne at anbefale et Ændringsforslag, som er stillet til § 38, og som angaar, hvem der skal paaligne de Beløb, som Kirkeskatten andrager, og sørge for, at disse Beløb opkræves. Om dette Spørgsmaal har der i Præstelønningskommissionen ikke været Enighed,

og ærede Medlemmer vil vide, at Flertallet i Præstelønningskommissionen var for, at denne Opgave skulde overdrages til Menighedsraadet. Til dette Flertal hørte alle Præstestandens Repræsentanter i Kommissionen, og af de politiske Repræsentanter sluttede Venstres, det radikale Venstres og Socialdemokratiets Repræsentant sig til den Opfattelse, at det vilde være rigtigt ved denne Lejlighed at faa en saadan Løsning af dette Spørgsmaal. Den højtærede Minister har her i denne Sag fulgt Mindretallet i Præstelønningskommissionen, og indenfor Lønningsudvalget har et Flertal fulgt den højtærede Minister. Det er altsaa paa et Mindretals Vegne indenfor Udvalget, at jeg vil anbefale, at det bliver Menighedsraadene, der foretager de kirkelige Ligninger. Det er til kirkeligt Behov, disse Beløb skal paalignes, og vi kan derfor ikke se rettere, end at det maa være Menighedernes Repræsentanter, der foretager Ligningen af disse Beløb, og jeg tror ogsaa, det vilde være i Menighedsraadenes egen Interesse, om det blev saaledes. Naar det fremhæves, at Menighedsraadene ikke magter denne Opgave, vil jeg dog hævde, at forsaavidt Menighedsraadene vælges bl. a. med denne Opgave for Øje, vil de meget vel kunne paatage sig den. Det er ikke Meningen, at de skal foretage selve Ligningen, de skal blot foretage den Udregning, som er nødvendig, efter at Ligningsmyndighederne har foretaget selve Ligningen, og dette maa man meget vel kunne overdrage til et Menighedsraad. Jeg anbefaler altsaa Mindretallets hertil sigtende Ændringsforslag, nemlig Ændringsforslagene Nr. 24, 25 og 26. Forsaavidt disse Ændringsforslag skulde blive forkastet, vil jeg dog ikke tilraade at stemme imod det af Flertallet stillede Ændringsforslag under Nr. 27. Naar vi ikke er Medforslagsstillere til det, er det ikke, fordi vi ikke erkender, at det i og for sig er en Forbedring af Lovforslaget, men det er, fordi det stilles paa det Grundlag, som vi er imod. Men forsaavidt dette Grundlag bliver fastslaaet, mener vi, det er rimeligt at gennemføre den Ordning, som er foreslaaet i Nr. 27, hvorefter der kan ydes en Godtgørelse for Opkrævningen og gives Tilladelse til, at Opkrævning kun finder Sted een Gang om Aaret.

Jeg skal hermed tillade mig at anbefale til det høje Tings Vedtagelse dels de af alle Udvalgsmedlemmer stillede Ændringsforslag, dels de af et Flertal stillede